

Pop Cira i pop Spira

Stevan Sremac

Da je voda dobra, ne bi u njoj kreketale zabe, nego ljudi.

- Ej, teretu moj - rece gospodja Sida kad se nadjose kod kuce - bolje je da sam panj rodila nego tebe! Od panja bi' vid'la bar neke 'anse, sela bi pa se odmarala u strosti, a od tebe bas nikakve!

- Mamo, 'ocu l' da podgrejem veceru? - pita je ponizno Jula.

- Jao, i tebi je jos do vecere! - dreknu gospodja Sida, pa stala pa je gleda. - Ta druga na tvom mestu drekala bi: "Otvori se, zemljo, pa me progutaj!" a ti ko da nista nije bilo!

- Pa znate kako se jedi tata kad nije vecera na vreme?

- A sto nisi govorila?

- Pa govorila sam - veli Jula.

- "Pa govorila sam..." Sta si govorila! Dede, sta si govorila?

- Pa sta me je pito.

- Mladic ucevan i vospitan, doso iz varosi, iz Karlovaca, nesreco, pa ko veli: "Ako se necu sa gospodin-popinom cerkom unterhaltovati, a da s kime cu!" A ona, gledam je, sela ko banacka mlada, gleda preda se, pa samo: "Jeste...", "Nije..."

...

- Lepo je mladice pita, a ona se ukipila ko... sveta Bona u sokackoj crkvi, pa ni slovca...

- Pa kad me kojesta pita - rece malo jogunasto Jula.

- Kojesta mu i odgovaraj! - obrecnu se gospodja Sida. - Kojesta pita... Kojesta smo se i ja nekad s tvojim tatom razgovarala; pa fala bogu, eto, sta nam danas fali?! Da se nismo kojesta razgovarali, ne bi se ni uzeli! Valjda smo se Dositejevimi filosofijama razgovarali! Kojesta me pita! Vidis ti nje, mustre jedne!

- Spiro! O Spiro, spavas li?

- A?

- Spavas li, reko'?

- Spavam, ma'ni me .

- A mora li gospodin-Pera uzeti bas pop-Cirinu Melaniju kad je dobio za ucitelja?

- A?

- Hu!- huknu gospodja Sida. - Mora li ucitelj uzeti Melaniju?

- A sta ce starcu dve zene?

- Uh, ta ne stari, nego novi ucitelj, gospodin-Pera.

- A, on! Ne mora.

- Moze, je li, koju 'oce?

- Moze ako hoce i nasu Zuzu... Ma'ni me da spavam.
- Al' bas je nece uzeti! O boze, boze!

- Frajla Julo - osmeli se opet Saca, i zagazi opet u prozu - a jeste li se umorili? Hocete li da vam pomognem?
- Ta okan'te se vi mene! Sta ste me zaokupili tu! - obrecnu se Jula na nj.
- Pa zar ja divanim sto zlo?! Velim da vam malo pomognem. Ako ja ko prvi komsija necu, a da ko ce? "Drvo se na drvo naslanja", kazu paori, "a komsinica na komsiju!"
- Probajte samo ako 'ocete da pustim naseg sarova s lanca! Necete se skrasiti ni u toj vasoj basti.
- I-ju, frajla-Juco, nisam znao da ste tako svirepi! He-he, al' necete, necete, znam ja to dobro! Znam ja, frajla-Juco, vase dobro srce! E, bas cu da probam! - rece Saca pa se uhvati za ogradu, kao da hoce da preskoci.
- I-ju, Ma... - trze se Jula i htede da vikne mamu. - Probajte samo, sad cu da viknem tatu! Vi's ti to njega! Odma' sibajte iz basce.
- Ta sta vi tu mene furt plasite s vasim tatom, ovaj, gospodin-parohom, i sarovom u mojoj rodjenoj basci!?
- E, a otkud to vasa basca? - veli mu zbunjena Jula.
- E, pa to je basca moje tetke, a ja sam tetkin ko sto ste vi tatina.
- Nisam ja tatina.
- Ondak ste mamina.
- Nisam ni mamina.
- Pa da ciji ste?
- Nisam nicija! - rece Jula kao ljutito.
- Bas nicija! O, maj! I-ju! Frajla-Julijana, pa 'ajde budite ondak moja.
- I-juf!!! Ala ste brezobrazni! - viknu zaprepascena Jula. - Sram vas bilo!

Sve po ladu, da ga ne poznadu.

- Feler! A zar je Juca popina pod felerom?
- A da sta vi mislite?
- Ta zdrava je ko tresak, zaboga!
- E, cini vam se to samo, slatka.
- Ju, strasna i velika! A kakav to feler ima?- pita Pela zacudjena.
- Ta zar je jedan, slatka! Ne znam ni s koga kraja vec da pocnem!
- Ju, rodjena - zacudi se Pela - a ko bi to reko?!
- Eto, prvo, ne zna nemecki! Zar to nije feler za jednu mladu

devojku! Eto, kazite sami!

A Pela se zamisli pa cuti; i njoj to izgleda da je to doista jedan feler.

- ... Te jos kakav feler... jos kakav, slatka! Vama ko majstorici, nemojte se naci uvredjeni, naravno, dabome, i ne treba, ali njoj, njoj...